

Bilag.

Uddrag af Betænkning, afgivet af det af Arbejds- og Socialministeriet nedsatte Udvalg om Revision af Funktionærloven.

Bemærkninger til Udvalgets Udkast til Lov om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer.

Til § 1.

Funktionærloven af 13. April 1938 har, som naturligt var ved denne første Lovregulering af et betydningsfuldt Samfundsforhold, givet Anledning til et stort Antal Domme vedrørende Fastlæggelsen af Lovens Funktionærbegreb. Ved denne Domspraksis, hvorom henvises til den i Afsnit III givne Domsoversigt, er Lovens Omraade fastlagt i Tilslutning til Lovteksten med de i denne fastsatte 2 Hovedbegrænsninger — i Forhold til Arbejdsgiverne, at Loven kun gælder for private Erhvervsvirksomheder, og i Forhold til Funktionæren, at Lovens Gyldighed er begrænset til

- 1) Handels- eller Kontormedhjælpere, beskæftiget ved Køb eller Salg, ved Kontorarbejde eller Lagerarbejde, og
- 2) Personer med Arbejde af overvejende handelsmæssig eller kontormæssig Art eller hovedsagelig med ledende eller tilsynsførende Virksomhed.

Under Hensyn til de Fordele, som Loven yder Funktionærerne, er det naturligt, at det fra Funktionærside er søgt fastslaaet, hvor skarpt de angivne Grænser vilde blive draget af Domstolene.

Domspraksis har selvsagt fastholdt de i Loven fastsatte Grænser, men viser dog en Tendens til at trække Grænserne videst muligt. Af Højesteret er saaledes antaget, at Syge- og Begravelseskassen Alderstrøst og af Sø- og Handelsretten, at Dansk Skatteborgerforening og det af Arbejderne ved A/S Burmeister & Wain drevne Markedetleri maatte anses for private Erhvervsvirksomheder i Lovens Forstand.

Ogsaa med Hensyn til Arbejdets Art har Praksis vist en Tendens til at strække Loven i ret vidt Omfang.

Det er Udvalgets Opfattelse, at Lovens Rammer, efter at Funktionærloven nu har virket i Praksis gennem en Aarrække, bør ændres i Overensstemmelse med de indhøstede Erfaringer, der bl. a. har givet sig Udslag i den nævnte Domspraksis.

Som det fremgaar af Lovudkastets Titel sammenholdt med Stk. 3, mener Udvalget saaledes, at den gældende Begrænsning af Loven til private Erhvervsvirksomheder bør opgives. Vel bør Tjenestemænd i Staten, Folkekirken eller Folkeskolen eller kommunalt ansatte Tjenestemænd, for hvilke der gælder et Lønnings- og Pensionsregulativ, samt Aspiranter til saadanne Stillinger ikke inddrages under Loven, jfr. Stk. 3, men for saa vidt angaar Funktionærer i de nævnte Virksomheder, der ikke er ansat i Tjenestemandstilling, synes det naturligt at sikre dem de ved Funktionærloven hjemlede Goder. Denne Opfattelse bestyrkes ogsaa ved, at Staten og visse Kommuner i Praksis i et vist Omfang tillægger løst ansatte Funktionærer Rettighederne efter Funktionærloven.

Udvalget finder endvidere, at Funktionærer i Virksomheder, der ikke kan betragtes som private Erhvervsvirksomheder, saasom koncessionerede Virksomheder, velgørende Stiftelser, Organisationer o. l., har et naturligt Krav paa at inddrages under Loven. De Rettigheder, som Loven hjemler Funktionæren, rækker ikke videre, end at enhver Virksomhed, der beskæftiger Personale, bør kunne undergives Lovens Regler, og det synes ikke begrundet at lade Virksomhedens Formaal influere paa Retsforholdet mellem Arbejdsgiver og Funktionær.

Med Hensyn til de enkelte i Udkastet nævnte Grupper af Funktionærer bemærkes:

Gruppe a) er som efter den gældende Funktionærlov efter sin talmæssige Størrelse Funktionærstandens Hovedstamme. Udvalget har i det væsentlige bibeholdt Formuleringen fra den gældende Lov. Den afgørende Afgrænsning for Gruppen maa søges i, om *Arbejdet* er af den i Lovteksten angivne *Karakter*, men i Grænsetilfælde bør der tages Hensyn til Funktionærens *Uddannelse*. Dette ligger i, at Loven ved Gruppens Afgrænsning benytter Udtrykket Handels- eller Kontormedhjælper, som gennem Aarene har